

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Erik Verschoren

tegen

Gazet van Antwerpen

Met een brief van 17 augustus 2014 dient de heer Erik Verschoren een klacht in tegen Gazet van Antwerpen. Aanleiding is een artikel in Gazet van Antwerpen van 19 juni 2014 onder de titel: ‘Geschorste advocaat riskeert celstraf’.

Toon van den Meijdenberg, redactiemanager bij Mediahuis, antwoordt met een brief van 12 september 2014. Erik Verschoren repliceert met een brief van 15 oktober 2014 en met twee mails van 19 en 22 december 2014, waarop Toon van den Meijdenberg antwoordt met een mail van 5 februari 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 14 april 2015. Erik Verschoren was hierop aanwezig. Namens Gazet van Antwerpen woonde Toon van den Meijdenberg de hoorzitting bij.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een rechtszitting van de correctionele rechtbank van Mechelen, waar Erik Verschoren zich moest verantwoorden omdat hij zich ten onrechte zou hebben uitgegeven als advocaat en wegens valsheid in geschrifte. Verschoren werd geschorst door de Orde van Advocaten, maar bleef zich volgens het parket voordoen als advocaat. Het artikel geeft enkele voorbeelden van de manier waarop hij dat deed. Het citeert ook Erik Verschoren zelf, die zegt dat een van de voorbeelden over visitekaartjes met de titel van advocaat, berustte op een misverstand.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager zegt dat het artikel geen faire weergave is van de rechtszitting. Hij noemt het eenzijdig omdat het enkel de elementen à charge, en niet die à décharge weergeeft. Hij vindt het ook een aantasting van het recht van het publiek om correct en volledig geïnformeerd te worden.

Klager klaagt erover dat het artikel slechts een deel van zijn pleidooien weergeeft. Hij zegt te begrijpen dat een krant niet alle elementen kan weergeven, maar vindt dat de journalist een foute inschatting heeft gemaakt en de meest essentiële elementen niet heeft weergegeven. Volgens klager heeft de krant zich in de plaats van justitie gesteld. Ze verklaarde hem schuldig zonder de uitspraak, en ook het oordeel in beroep of cassatie af te wachten.

Gazet van Antwerpen zegt dat het artikel een correcte weergave is van de rechtszitting, en dat het klager nergens schuldig verklaart. Het geeft een korte samenvatting van de elementen die naar voren werden gebracht door het openbaar ministerie, de burgerlijke partijen en klager. Ook een van de elementen uit de verdediging van klager komt aan bod.

De krant wijst erop dat het doel van gerechtsverslaggeving is om het publiek te informeren, en daarbij worden altijd keuzes gemaakt. In de eerste plaatse selecteert de krant welke

rechtszaken ze zal behandelen, en vervolgens selecteert de journalist de relevante elementen daaruit. Het is evident dat een journalist niet alle argumenten kan en moet weergeven. Klager geeft volgens de krant overigens toe dat er geen fouten staan in het artikel, maar klaagt alleen over de selectie. De journalist heeft volgens de krant gekozen voor de meest essentiële elementen, en daarbij de juiste inschatting gemaakt.

BESLISSING

Het artikel is een correcte weergave van de rechtszitting. Er is niets dat erop wijst dat de journalist in zijn verslaggeving niet waarheidsgetrouw en onafhankelijk gehandeld zou hebben. Het is ook normaal dat een journalist een selectie maakt uit de verschillende elementen die de partijen in een rechtszaak naar voren brengen, en dat hij niet alle argumenten in extenso behandelt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 7 mei 2015